

Politidirektøren sidder i Sundhedskommissionen, og til dens Raadighed staar Sundhedspolitiet's Personale, altsaa en Del Betydte, der netop have det Hverv at færdes rundt om i Befolkningen og iagttage de herhenhørende Forhold. Ligejom det altsaa har stillet sig klart, at den Ordning, om Lovforslaget, saaledes som det kom her fra dette Thing, nærmest tilstræbte, ikke paa nogen Maade vilde passe i Kjøbenhavn, saaledes har man tænkt sig, at den heller ikke kunde passe i alt Fald i de større Kjøbstæder, hvor Forholdene tilnærmelsesvis ville stille sig ligejom her. Dette, tror jeg, er Grunden til, at man har stillet sig saaledes, som man har gjort. Jeg for min Part tror derfor, at man paa dette Punkt kunde komme overens saaledes, at man lod Kjøbenhavn og Kjøbstæderne blive behandlade for sig, og da efter den Regel, at Sundhedsvedtægterne maatte være afgjørende, naturligvis naar de indeholdt ikke mindre Garanti end Loven. Derimod tror jeg, at man kunde blive enig om at ordne Forholdene i Landkommunerne saaledes, som man har tænkt sig i dette Thing, saa at jeg altsaa, hvis man kunde enes om at bygge sit System paa denne Adskillelse, denne Uvedeling, Kjøbenhavn og Kjøbstæderne paa den ene Side og Landkommunerne paa den anden, har godt Haab om, at man vilde kunne enes, i hvert Tilfælde naar man da vil rette sig Noget efter hverandre i de enkelte mindre Ting, som jeg strax nærmere skal omtale. Det følger jo af sig selv, at for at Kjøbenhavn eller nogen Kjøbstad skulde kunne holde sig udenfor Ordningen, maa Betingelsen være, at dens Sundhedsvedtægter frembyde ikke mindre Garanti end Lovens Bestemmelser, og jeg vil for min Part heller ikke have Noget imod, at det blev givet Udtryk i Redaktionen, saaledes, at der kom til at staa noget Saadant som, at i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne forholdes der efter Sundhedsvedtægterne, naar disse af Justitsministeriet findes at indeholde i det Mindste ligesaa fyldestgjørende For skrifter som denne Lov. Jeg tror ikke, at det udtrykkelig behøvedes at siges i Sundhedsvedtægterne, at Sundhedskommissionen kan søge Bistand ved at udmelde Folk, som skulle gaa den til Haande med dette Tilfyn, men det vil vel næppe noget Sted møde Hindring at faae en saadan Bestemmelse optaget. Jeg er ganske paa det Reene med, at hvis denne Lov gaar igjennem i Næsteden, bliver det nødvendigt at revidere Sundhedsvedtægterne, i alt Fald paa alle de Steder, hvor man ikke ønsker at komme ind under Loven. Men for det Første er

det jo muligt, at de Steder ikke blive saa overmaade mange — det kan jo godt være, at en stor Del af de mindre Kjøbstæder finde, at Lovens Bestemmelser passe for dem, og saa ikke have noget Ønske om at holdes udenfor — og dernæst vil det ikke blive et saa overordentlig stort Ansvar, idet der ikke er nogen Nødvendighed for at revidere hele Sundhedsvedtægten, men kun den forholdsvis underordnede Del af Sundhedsvedtægterne, som angaar Pleiebørn, og denne Revision vil jo desuden heller ikke af den Grund blive vanskelig, at det omtrent vil være saaledes, som det har været hidtil, at den ene Sundhedsvedtægt skriver ud efter den anden, saaledes, at naar man først endes om Formen, vilde den nok spadere gjennem Sundhedsvedtægterne, i alt Fald i alle de Byer, hvor man maatte ville beholde sine egne, efter Byernes Forhold afsæfede Sundhedsvedtægter paa dette Gebet. Naar Lovens Bestemmelser altsaa nærmest komme til at angaa Landkommunerne, maatte man vist kunne opnaa Enighed angaaende Spørgsmaalet om Politiet's Indgriben. Det forekommer mig, at her er det egentlig kun § 2, det dreier sig om, nemlig den Bestemmelse, at Tilladelse til at have Pleiebørn hos sig kan tages tilbage, ikke alene af Kommuneraadet, men ogsaa af Politiet. Det er, synes jeg, denne Bestemmelse, som det især kommer an paa, thi Bestemmelsen i Slutningen af § 3 maa naturligvis staa og falde med den i § 2. Og i hvert Tilfælde, hvad enten man nu mener det eller ikke mener det, er det jo en ganske uskyldig og ligegyldig Ting, at Valget skal indbrettes til Politimesteren, saa derpaa synes jeg ikke, at der kan lægges synderlig Vægt. Hvad § 5 angaar, staar der jo blot, at naar Pleien ikke findes forsvaret, og der efter Rædsfunden Advarsel ingen Forbedring indtræder, anmelder Tilfynct det Fornødne for Politiet, der da lader foretage den fornødne Undersøgelse. Denne Regel, at man anmelder Sagen for Politiet, naar man stadig vedbliver at mene, at Pleiebørnene blive slet behandlade, og der ikke indtræder nogen Forbedring dert, naattet slet Advarsel, for at dette kan anslette Undersøgelse, forekommer det mig ikke, at der fornødigvis kan være Noget at indvende imod. Meningen med § 5 kan jo aldrig være den, at man ikke skulde begynde med at melde det til Kommuneraadene, det antager jeg, slet ikke kan være Meningen; det kunde naturligvis de Tilfynsførende altid først forsøge. Men Meningen er, at, naar der bliver Spørgsmaal om at konstatere paa en mere bestemt Maade, at en saadan slet Behandling af Pleiebørnene finder Sted